

ter den amerikanske regering også, og det er derfor, retssystemet går i gang. Hvis det var reglen og ikke undtagelsen, ville retssystemet jo ikke gå i gang.

Der har jeg altså også fæstet mig ved i den redegørelse, som hr. Villy Søvndal jo godt kender, om fangesituationen i Afghanistan, at den amerikanske talsmand, Det Hvide Hus' talsmand, mr. Fleischer – det står i redegørelsen, så den kan jeg jo bare henvise til – på sit pressemøde den 7. februar gør det helt klart og tydeligt, at man bekræfter, at USA vil respektere principperne i Genèvekonventionerne, og at tilbageholdte vil blive behandlet og vil fortsætte med at blive behandlet i overensstemmelse med principperne i Genèvekonventionen. Så det er altså den amerikanske holdning. Og det er jo altså også derfor, at man straffer.

Men det er skuffende, at der altså foregår disse ting. Og det er ødelæggende for forståelsen for de værdier, vi i fællesskab prøver at sprede. Så det har naturligvis en negativ indflydelse i folkeopinionen, naturligvis, i den del af verden, hvor det foregår, og selvfølgelig også skuffende i vores del af verden.

Villy Søvndal (SF):

Nu læste udenrigsministeren op af redegørelsen, Bushs redegørelse den 7. februar. Jeg tror, det er vigtigt at få det hele i den redegørelse med. Jeg skal lige citere, hvad der siges i det fulde omfang:

De – altså krigsfangerne – skal behandles human og, i det omfang det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med militær nødvendighed, på en måde, der stemmer overens med principperne i Genèvekonventionen.

Det er noget helt andet. Her siges, at man, i det øjeblik det er i overensstemmelse med militær nødvendighed og hensigtsmæssigt, vil følge principperne. Modsat: I det øjeblik man ikke anser det for at være hensigtsmæssigt og i uoverensstemmelse med militær nødvendighed, vil man ikke følge dem.

Udenrigsministeren siger i citatet fra Nyhedsavisen, at han foreslår en strammere aftale om fangeudveksling. Jeg vil spørge, om udenrigsministeren har foretaget sig noget i den sammenhæng og, om man så må sige, er kommet videre med sagen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, det har jeg ikke, for vi er ikke i nogen situation, hvor vi for øjeblikket har fangeudveksling

med USA. I Irak er vi jo sammen med briterne. Så der har ikke været nogen relevant situation, og det er i så fald også forsvarsministeren, der skal lave en sådan fangeudvekslingsaftale.

Men når der er opstået de situationer, der er opstået senere, så er det da klart, at man må overveje situationen.

Men jeg vil godt lige sige omkring det citat, som hr. Villy Søvndal skamrider, »i det omfang det er passende og foreneligt med militær nødvendighed« – det fremgår også af redegørelsen, og vi har haft det mange gange – at det altså er, fordi hr. Villy Søvndal overser kommaerne i den fulde sætning, for i den fulde sætning hedder det altså:

United States Armed Forces shall continue to treat detainees humanely and – og så kommer kommaet – to the extent appropriate and consistent with military necessity – komma slut – in a manner consistent with the principles of Geneva.

Det vil sige, at det er klart for enhver, at det indskudte tekststykke, altså »i det omfang det er passende og foreneligt med militær nødvendighed«, alene er rettet mod den anden del af sætningen. Og det vil sige, at det første led om, at man skal behandle folk »humanely«, er uanfægtet. Det andet skyldes jo simpelt hen den situation, hvor man har fået fat i terrorister – ja, det er en god ting at kunne sin grammatik, vil jeg sige til hr. Mogens Lykketoft – og betyder simpelt hen, at man behandler folk humant. Det er det, der er pointen i det her, og så kan jeg svare videre, når jeg får et nyt spørgsmål.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Det var dog besynderligt. Det var dog en besynderlig udlægning, at man, når der står en hovedsætning, så kan se væk fra bisætningen. Det er jo det, udenrigsministeren siger. Det er ikke rigtigt på dansk, og det bliver ikke spor rigtigere af, at udenrigsministeren læser det op på engelsk. Det her er en villet sætning, der åbner en ladeport.

Hvis man er i tvivl, kan man lytte til de afhøringer, der var af nogle af de mennesker, der blev afhørt efter Abu Ghraib og andre sager. Det er en almen opfattelse, at man med den her ladeport gav lov til ting, som der ikke tidligere har været givet lov til. Det tror jeg altså udenrigsministeren gør klogt i at mærke sig.